

Pół kroku stąd (Vaiana - Skarb Oceanu) – Weronika Bochat

Patrzę w wodę i te fale na brzegu,
Odkąd sięgam pamięcią
Nie wiem sama czemu tak,
Żal mi, ale widać tak być musi
Nowy dzień mnie słońcem kusi
Jak oprzeć się mam, no jak?

Każda z nowych dróg, każdy świeży ślad,
Każdej ścieżki łuk wiodą znowu w świat,
Który z marzeń znam, który jest gdzieś tam,
Tam gdzie pragnę być

Gdzie się niebo i morze chcą zejść coś woła
Daleko stąd marzenia są
Jeśli łódź moją pchał będzie wiatr i mnie wesprze,
Te sny za mgłą zdołam znaleźć wcale nie tak daleko stąd

Ja znam wszystkich ludzi na tej wyspie,
Robią swoje na tej wyspie
Czy im dobrze jest czy źle?
Znam tu wszystkich ludzi na tej wyspie,
Tu jest ład na tej wyspie
Czy będzie dobrze tu i mnie?

Mogę wzorem być, ludziom siłę dać,
Jakby nigdy nic swoją rolę grać
Lecz ten głos jak zmyć, kiedy szepcze tak?
Czemu gnębi mnie?

Widzę światło na wodzie co lśni, jak ogień
Daleko stąd marzenia są
Dobrze wiem, że to światło woła mnie, woła w drogę
Chcę znaleźć je, za horyzont bieć, dosyć siły mieć

Gdzie się niebo i morze chcą zejść coś woła

Czy blisko stąd marzenia są?

Wiem, że łódź moją pchał będzie wiatr i mnie wesprze

Pół kroku stąd marzenia są

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych